

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE se primesc la ADMINISTRATIONE în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf. Max. Augustin & Emrich Lesner. Heinrich Schielek. Rudolf Mosse. A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Maroly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seară garmond pe o coloană 6 or. și 30 or. timbru pentru o publicare. — Publicații mai dese după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o seară 10 or. senu 30 banl.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X I I I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franco.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-ii colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, eteșit I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or. Cu anul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 or. v. a. senu 15 banl. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 287.

Brașov, Marți-Miercuri 29 Decemvre.

1899.

Situațiune neschimbată.

Tôte buletinele, ce se dau din parte oficiosă și neoficiosă asupra stării lucrurilor înăuntrul monarchiei noastre, după sărbători, presentă ca neschimbată situațiunea; — ceea-ce vré se dîcă: nu s'a întemplat în zilele ultime nimic mai deosebit, nici situațiunea însă n'a pierdut nimic din caracterul ei serios și periculos.

Așa e în ce privește monarhia noastră, atât în partea de dincoace, cât și în cea de dincolo a ei. Marea cestiune la ordinea zilei a compromisiului dualist, n'a făcut nici un pas înainte. Cercurile politice din Ungaria se ocupă totuși serios și cu multă îngrijire de ea, ér cei din Austria sunt preocupați de viitorea schimbare de cabinet, care, precum se asigură, se va face deja în decursul unei acesteia, având mereu de scop de a împăca pe cât se pôte lucrurile, punând éráși în picior parlamentarismul atât de mult sdruncinat.

Incepând dela 4 Ianuarie st. n., comisiunile delegațiunei ungare au ținut mereu ședințe, în cari s'a debătut și s'a primit bugetul armatei comune. S'au cerut lámuriri în decursul dezbaterii generale cu privire la plănuita urcare a contingentului armatei active. Ministrul comun și cel de honveđi au răspuns, că cestiunea această va trebui să vină înaintea parlamentelor, dér guvernul n'a luat încă o decisiune cu privire la ea. Ministrul comun de război a mărturisit însă, că dorește mult o astfel de mărire a contingentului, adaugând, că s'au lucrat și proiecte de legi relativ la măsurile, ce vor fi a-se lua în cazul unui război, și aceste proiecte se vor presenta parlamentelor, când va fi de lipsă.

Comisiunea pentru armată a delegațiunei ungare a mai debătut și urcarea soldei oficerilor din armată. Urcarea a fost primită, numai delegatul Ugron a vorbit contra ei. S'a mai enunțat, că sarcinile, ce le ia asupra-și Ungaria prin urcarea soldei oficerilor au ajuns la limitele cele mai extreme.

A ținut ședință și comisiunea pentru afacerile esteriore a delegațiunei ungare, în care vecinicul raportor Dr. Max Falk a depus raportul comisiunei asupra bugetului ministeriului de esterne pentru 1900, semnat de el și de președintele Coloman Tisza. Numele celor subscriși în raport, ne indică și spiritul, în care acesta a fost redactat.

În general raportul este un fel de parafrază a discursului, prin care monarhul a deschis delegațiunile și a espunerei ministrului de esterne Goluchowski asupra situațiunei esteriore. Comisiunea găsește, că în interval de un an și jumătate, de când delegațiunile au fost întrunite ultima órá, situația generală politică „s'a îmbunătățit în mod simțitor“. Ca garanță principală a susținerii păcii consideră comisiunea, firesce, tri-

pla alianță, „basa politice esteriore a politice austro-ungare.“ Amintesc apoi înțelegerea specială ce există de câțiva ani între monarhia noastră și Rusia, față cu afacerile Orientului și vorbește de „bunele efecte“ ale ei pentru susținerea stărilor actuale și paralisarea „agitațiunilor periculoase“ în statele mici din Orient.

Cu privire la Turcia comisiunea delegațiunei ungare e mulțumită de avertisările serioase, ce le făcu contele Goluchowski guvernului otoman, dér se bucură și mai mult de sentimentul amical, căruia ministrul i-a dat expresiune față cu Turcia.

În ce privește Serbia și România (raportul unguresc pune Serbia înainte) comisiunea vede o progres salutar pentru raporturile cu Serbia în visita tinerului rege al Serbiei la Viena. Încât pentru România nu dîcă nimic, decât laudă pe ministrul de esterne, că evită ori-ce amestec în afacerile interioare ale statelor vecine; apoi face următorul adaus caracteristic:

„Acésta însă nu eschide nici-decum, ca noi să urmărim cu viață atențiune tot ceea-ce se petrece în statele vecine și să ridicăm vocea noastră de energică protestare în momentul, în care dincolo de graniță s'ar observa astfel de mișcări, cari pot să reageze asupra afacerilor interioare ale monarchiei noastre, și cari mai vértos cu privire la ideia de stat maghiar iau o poziția contrară“.

Acest pasagiu, în legătură cu tăcerea totală asupra relațiunilor cu România, pe cari contele Goluchowsky le-a declarat atât de bune și favorabile pentru monarhia noastră, este foarte semnificativ în raportul comisiunei unguresci. El corăspunde pe deplin încordării celei mari, ce din nou se manifestă între elementul maghiar dela putere și elementul român din statul ungar. În tot cazul e bătător la ochi, că rectorul-șef al lui „Pester Lloyd“ nu găsește, ca raportor pentru esterne în delegațiuni, nici un cuvânt de binețe pentru România, pe când în colonele dîrului amintit se risipesc cu profusiune laudele „fericitelor raporturi amicabile“ cu statul român, care dintre toate statele mici ale Orientului, dá probele cele mai védite și îmbucurătoare de vitalitate și de progres.

Din Austria. Din Viena se anunță, că zilele ministeriului Wittek sunt numérate. El nu va mai publica decât o patentă împărătescă, pe basa §-lui 14, privitoare la contingentul austriac de recruți, după-care se va retrage. Urmas al său se dîcă, că va fi Dr. Körber, fost ministru de interne în cabinetul lui Clary și ministru de comerț în cabinetul lui Gautsch. Ungurii cam au respect de el, deore-ce nu le prea este amical. Körber n'a primit până acum însărcinarea formală pentru compunerea viitorului ministeriu și până acum el a avut numai tratări de caracter privat cu diferiți funcționari înalți, pe cari ține să și-i ia în cabinet. De mari greutăți se isbesce și d-l Körber, deore-ce majoritatea feudală cler-

cală vré să și valideze influența ei în direcția, ca noul ministeriu să aibă un colorit politic declarat. Pe lângă ministrul polon fără portofoliu, majoritatea umblă să și numit și un ministru ceh. Ministrul polon ar fi Bilinszki, ér ministru ceh Dr. Rezssek, actualul șef al secțiunei din ministeriul cultelor. — O fôia ungurescă din Pesta vorbind despre frământările în jurul formării noului cabinet, face observarea, că pentru acum toate partidele austriace se unesc într'un singur punct: *ura în contra Ungariei*, așa încât se pôte dîcă, că Maghiarii n'au dincolo decât un singur amic sincer, și acesta este împăratul austriac.

Din Bucovina. Deputații români din dieta Bucovinei și din camera din Viena sunt invitați a se întruni adi, Marți 9 Ianuarie n., la o conferență în palatul țării în Cernăuți. La ordinea zilei e: *discusiunea asupra situațiunei politice.*

— Organele fanaticei Bourguignon s'au îngrijit ca „Patriei“ să i-se facă sărbători neliniștite. Din numărul ei de Crăciun (nr. 364) censura a eliminat multime de pasagii din primul articol și a confiscat dîarul. Pricină la această confiscare a dat critica meritată, ce s'a făcut atitudinei pătimase a lui Bourguignon contra Românilor. — Asta este, para-ni-se, a 49 confiscare.

Enunțațiunea de anul nou a lui Wilhelm II.

Scim, că cu ocașiunea sărbătorii anului nou, împăratul Germaniei Wilhelm II a adresat oficerilor din garnisóna Berlinului un discurs de mare importanță, pe care l'am comunicat deja în estras. Astăzi îl dăm din cuvânt în cuvânt. Împăratul dîcă:

Prima și a noului secol ne vede armata, adevăcă poporul înarmat, adunat în jurul drapelului și ingenunchind înaintea lui Dumnezeu. Și, în adevăr, decât cineva are un motiv mai deosebit de a-se închina adi înaintea lui Dumnezeu, apoi această e armata noastră. O privire asupra drapelului nostru esplică în de-ajuns această, că el e încorporază istoria noastră.

Vécul trecut, la sosirea sa, cum a găsit armata? Glorioasă armata a lui Frideric cel mare adormise pe laurii săi, era condusă de generali slăbiți de vîrstă, și lipsiți de iscusință în ale războiului; corpul ei oficeresc desobscinuit de munca, ce i-se cerea, cădut la petreceri și într'o nebulă grandomaniă; c'un cuvânt Coróna, nu numai că nu mai era în stare să și îndeplinească însărcinarea, dér și-o și uitase.

Grea a fost pedepsa, pe care cerul a dat'o poporului nostru. Coróna fú aruncată în noroi, gloria lui Frideric pâlă, însemnele militare fură sfărîmate. În cei șapte ani lungi de grea robă, Dumnezeu învătă poporul să și revie în fire și sub presiunea unui cuceritor insolent se născu în popor frumoasă ideia, că e cea mai mare onóre a-și jertfi averea și viața pentru patriă: ideia serviciului militar general.

Strămoșul meu îi dete formă și viață și noi laur încoronară noua armată și tinerile ei drapele. Cu toate acestea, serviciul militar-general își dobândi însemnătea abia sub Wilhelm I. Muncind în liniște, el realisă organizarea armatei noastre, cu totă opunerea, ce i-o făceau cei nepricopători.

Campaniile gloriose îi încoronară opera într'un chip, cum nimeni nu bănuia. Spiritul său umplea rîndurile armatei sale tot așa, după cum încrederea sa în Dum-

neđu ducea această armată la victorii neauctite. Cu această creațiune proprie a sa, el uni statele germane și ne redete mult dorita unitate germană. Mulțumită operei lui, imperiul german, impunând respect, își reia pozițiunea, ce-i e detinată în sfatul popórelor.

Datoria vóstră, d-lor, e să păstrați și să cultivați și în noul secol vechile calități, cari au făcut mare armata noastră: simplitate și modestia în viața zilnică, devotament necondiționat în serviciul regelui, întrebuițarea tuturor forțelor trupesci și sufletesci pentru cultivarea și propășirea trupelor noastre.

Precum bunicul meu a luptat pentru organizarea armatei teritoriale, tot așa și eu voi continua și voi realiza opera reorganizării marinei, pentru-ca și ea să pôte sta la același nivel cu forțele mele pe uscat și pentru-ca prin ea, imperiul german să și în stare a și dobândi și în străinătate poziția, la care n'a ajuns încă.

Cu armata pe uscat și cu marina și cu credința în Dumnezeu, spera fi în stare să adevăresc cuvintele lui Frideric Wilhelm: „Când vréi să decidi ceva în lume, péna nu face nimic, decât nu e susținută de forța spadei.“

Tótă presa europénă comentéază vorbirea de mai sus a lui Wilhelm II. Părerea generală este, că prin acel discurs împăratul a dat de scire, că voesce să ducă la sfîrșit reorganizarea marinei germane. „N. fr. Presse“ dîcă, că acest discurs este un apel în favórea sporirii flotei germane, care va da nascere la vii discursuri în Germania, deslegând limbile amicilor și dușmanilor sporirii flotei.

Lacrimi de crocodil.

Un „patriot“ dela Sibiu publică în „Magyarország“ dela 7 Ianuarie n. o corespondență, pe care o introduce cu următoarele cuvinte: „Aici (la Sibiu) fă-care Maghiar trăsese cu oftarea: O, de s'ar curma odată vecinicele desbinări și uri, cari de mult timp există permanent între Maghiari și naționalități! Această speranță însă este aprópe zadarnică“.

După acestea „patriotul“ sibiian, care de-altmintrelea este „corespondent particular“ al numitei foi, arată raporturile sociale din Sibiu pentru de a dovedi, veđi Dóme, că de-o înfrățire între Meghiari și naționalități nu pôte fi vorba de-oamdată. Causa o atribue naționalităților, despre cari dîcă, că sunt „pline de ură neimpăcătă față cu tot ce e maghiar“. Puținii Maghiari, căți locuesc în Sibiu, figurează în ochii naționalităților „ca un vecinic obiect de spaimă“. Mânia și ura și-o manifestă la fi-care pas față cu aceia, cari cutéză de-a vorbi unguresce, ér nu în limba săséscă, ori cea valahă.

Spune mai departe, că la Sibiu ofensele în contre Maghiarilor se repetă în fiecare săptămână. Cu deosebire mare este înverșunarea din cauza legii privitoare la maghiarizarea numelor de localități. „Nu se pot împăca acești ómeni îndopați de ură cu această lege, pe care la fi-care pas o vatémă și o batjocuresc. În timpul mai nou au început o luptă înverșunată contra industriei maghiare; în întrunirile lor săptămânale au hotărît, ca pentru a-și răsbuna în contra tirăniei Maghiarilor, să nu mai cumpere nici un articol maghiar. Nici nu se mulțumesc cu atât, ci se silesc a face, ca această hotărîre a lor să și primită în cercuri tot mai largi. Comercianții, indus-

CĂLINDARUL PLUGARULUI

pe anul visect 1900.

A apărut și se poate procura dela
Tipografia A. Mureșianu din Brașov.

Acest Călindar au intrat în anul VIII-lea, format mare, și conține portretul foarte bine reușit al lui Avram Iancu. Urmază apoi cronologia anului 1900, regentul anului, începutul anutimpurilor, sărbătorile și alte zile schimbătoare, calculul sărbătorilor mari, posturile deslegarea postului etc. După cele 12 luni, urmază taxele telegramelor, scrisorilor, pachetelor; competențele de timbre, măsurile metrice, târgurile corectate din Transilvania, Bănat, Țera ungurască și Bucovina. În partea literară găsim un interesant capitol privitor la începerea războiului pentru neatârnamare de G. Coșbuc; apoi „Popa Stoica“, poezia de Dim. Bolintineanu. Aventura și binefacerea (un interesant capitol după Smiles-Schramm). Doina, în șanțuri (poezii) de G. Coșbuc etc. În partea igienică și economică: Un dușman al omului (rachiul); Ce se face părinții, ca să-și ferescă copiii de orbi; Cum se tracteze părinții pe copiii lor orbi; Bune sunt beuturile pentru copii? Urmază apoi partea economică: Vitele roșii (pinzgau), de I. Georgescu. Despre gunoiu, de I. Georgescu; Sădirea pomilor; Hrana vitelor (Grăunțele, sfecele și apa de beut). La urmă mai multe povețe prețioase și glume apoi anunțuri. Prețul 25 cr. (cu posta 30). *Vândătorii primesc rabatul cuvenit.*

Cursul la bursa din Viena.

Din 9 Ianuarie 1900.

Renta ung. de aur 4%	96.85
Renta de corone ung. 4%	94.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	99.30
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	99.50
Oblig. căil. fer. ung. de est. I. emis.	99.20
Bonuri rurale ungare 4%	93.70
Bonuri rurale croate-slavone	93.75
Impr. ung. cu premii	159.75
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	137.40
Renta de argint austr.	98.40
Renta de hârtie austr.	98.35
Renta de aur austr.	99.50
Losuri din 1860.	136.50
Acții de-ale Bancoi austro-ungară	130.50
Acții de-ale Bancoi ung. de credit.	186.75
Acții de-ale Bancoi austr. de credit.	235.50
Napoleoniori	19.20
Mărci imperiale germane	118.15
London vista	242.75
Paris vista	96.12
Rente de corone austr. 4%	98.90
Note italiene	89.70

Cursul pieței Brașov.

Din 9 Ianuarie 1900.

Banconota rom. Cump.	9.08	Vând.	9.10
Argint român. Cump.	8.80	Vând.	8.90
Napoleoniori. Cump.	9.55	Vând.	9.58
Galbeni Cump.	5.62	Vând.	5.65
Ruble Rusești Cump.	127.—	Vând.	128.—
Mărci germane Cump.	58.50	Vând.	—
Lire turcești Cump.	10.70	Vând.	—
Seris fonc. Albina 101.—	Vând 5%	101.50	

Nicu A. Popovici

Doctor în drept,
avocat.

București, Strada Dionisie 58.

Nr. 6063—1899.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la așternerea fasiunilor dărei de câștig de a 3-a și a 4-a clasă și a celorla după darea cametelor, după capitalii și capitaliilor pasive.

a) Referitoare la darea de câștig de a 3-a clasă.

Spre scopul evaluării dărei de câștig de a 3-a clasă, pentru anul 1900, se provocă toate acele partide, cari în anul 1899 au început o afacere sau întreprindere supusă dărei, de a lua în primire fără întârziere dela oficiul orașenesc de dare formularele pentru fasionarea dărei de câștig de a 3-a clasă.

Fasiunile aceste, provădute cu datele corespunzătoare, au de a se așterne cel mult până în 31 Ianuarie 1900 oficiului orașenesc de dare.

b) Referitoare la darea de câștig de a 4-a clasă.

Partidele obligate la solvirea acestei dări, precum toți funcționarii publici comunali, acei bisericesci, acei dela diferite societăți și în fine acei privați, cari au o lăfă permanentă, o pensie, gratificațiune sau rente, în fine toți conducătorii de afaceri, administratori, comptabili, cassari etc., cari capătă peste 40 fl lăfă lunară, se provocă de a-și lua dela amintitul oficiu de dare în primire formularele pentru fasionarea referitoare dări, așternându-le provădute fiind cu datele recerute până în 31 Ianuarie 1900 aceluiași oficiu.

c) Referitoare la darea cametelor de capitalii și rente.

Acele partide, cari au camete după pretențiuni de capitalii, se provocă, ca spre scopul statoririi dărei după camete, să-și ia îndată în primire referitorile formulare de fasionare dela oficiul orașenesc de dare, reșter-nându-le, provădute fiind cu datele corespunzătoare, cel mult până în 31 Ianuarie 1900.

Tot aceeași dispozițiune valoréză și pentru persoanele, cari au rente, precum și acei proprietari de mori și dârste, cari suportă inșiși această afacere, ci au aceste obiecte date în arândă, prin urmare cari sunt obligați la fasionarea arândei.

d) Referitoare la fasionarea datoriiilor de pe realități.

Acei proprietari de casă și realități, a căror realități sunt îngreunate cu datorii, se provocă de a-și lua în primire dela oficiul orașenesc de dare referitorile formulare pentru fasionare, și provădându-le cu datele corespunzătoare, să le reas-ternă aceluiași oficiu până în 31 Ianuarie 1900. După 31 Ianuarie 1900 până în 15 Februarie 1900 sunt a se așterne fasiunile prin cereri scripturistice, în aceste petițiuni este de a se motiva prin o împrejurare plausibilă întârzierea așternerei fasiunii.

Fasiunile așternute după 15 Februarie 1900 nu se iau sub nici o împrejurare în considerațiune.

Brașov, în 30 Dec. 1899.

2-2. Oficiul de dare orașenesc.

.....oocooo Serviciu real și solid. oocooo.....

A D O L F F. M A Z A N E K

Depositul fabricii de postavuri,

B R A Ș O V, Strada porții Nr. 24.

Recomandă Depositul bogat asortat cu **stofe de modă** pentru BARBAȚI și anume: KAMGARN, CHEVIOTTE, LODEN, **stofe negre** STRICH, KAMGARN, KÖPER și PIQUET, TOSKIN, PERUVIENE, POSTAVURİ pentru BILARD, FLANELE, COVÓRE, STRAE, ȚOLURİ pentru CAL, PLEDURİ pentru BARBAȚI și DAME.

Deși prețurile s'au urcat cu 5%, eu vând **tóte articolele cu prețurile ieftine** de până acum.

(2-3).

.....oocooo Postavuri pentru trăsuri în tóte colorile. oocooo.....

o Prețuri ieftine, serviciu solid. o

De Anul nou

recomandă **depositul** bogat asortat **cu haine gata**, pentru bărbați și copii și adulți din stofe fine, indigene și streine, precum și albituri, pălării, umbrele și cravate, cu prețurile fabricii, foarte ieftine.

Successorii I. ASCHER

Brașov, strada Porții nr. 1.

o Asortiment bogat. o

Sz. 6083—1899. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírre teszi, hogy a Fogarasvármegye árvapénztára végrehajtatónak Miháilla George s társai végrehajtást szenvedők elleni 32 frt. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a sárkányi kir. járásbíróság területéa levő, Griden fekvő, a gridi 44 sz. tjkvben 2, 3, 5—84 rendszám valamint a gridi 588 sz. tjkvben 1 rendsz. alatt előforduló ingatlanokra 996 frtban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1900 évi Január hó 31-ik napján d. e. 3 órákor Griden megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett ártolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Fogaras, 1899 évi Október hó 25-én.

A kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság

SCHUPITER,
kir. albró.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la librăria Nic. I. Ciureu și la Eremias Nepoții.